

вление-то на това таинство. Ето по кой редъ ся е извършвала литургія-та въ време-то на апостоли-тѣ: а) съ предварително приготвяніе на вѣрующи-тѣ къмъ причащеніе; в) съ събиране-то на вѣрующи-тѣ въ особенъ храмъ; с) придружавала ся е съ чтеніе-то на слово-то Божіе и правоучително тълкованіе на св. писаніе, съ молитви и славословіе; д) съ възпомянаніе за кръстнѣ-тъ смъртъ на Господа и съ произносяніе на таинственни-тѣ слова: прѣимите, ѿдите: сіе естъ тѣло Моє и пр. и най-сетнѣ е) съ причащеніе на всички-тѣ отъ единъ хлѣбъ и отъ единъ чашъ. Въ таквъ видъ чинъ-тъ на Божественнѣ-тъ литургіѣ ся е предавалъ отъ апостолски-тѣ времена, макаръ съ нѣкои си разнообразія на молитви-тѣ и обряди-тѣ, нъ безъ всѣкакво измѣненіе на сщщественни-тѣ ѿ пранадлежности.

Въ 2-й и 3-й вѣкове литургія-та ся извършвала по апостолскій-тъ образъ, гдѣ както е былъ оставенъ неизмѣнно въ сщщество-то си, ако и по-обширно или по-кратко относително до изложене-то. Въ това отношеніе най обширна ся представя литургія-та на апостола Іакова. За извършване-то на литургіѣ-тъ твърдѣ често ся събирали. Нъ кога-то станалъ обычай да ся събиратъ на литургіѣ не всѣкой день, а само въ особиты дни, напр. въ сѣботѣ, въ святѣ недѣлѣ въ праздниці; то обикновенно всички, освѣнъ кажщи-тѣ ся и оглашенни-тѣ ся причащавали всякій пѣтъ. Набожни-тѣ хора земали въ кажщ-тъ си часть отъ освятени-тѣ дарове и ся причащавали всѣкій день на гладно сърдце. Тѣ сщщо земали съ себе си св. дарове и пѣтници-тѣ за да ся причащаватъ тамъ, дѣто не сѣ можали да очаствовать въ общественни-тѣ събрания. Тукъ е начало-то на св. съхранены дарове, кои-то сега ся пазятъ въ христіанскѣ-тъ църквѣ за причащаваніе на болни-тѣ.

Въ четвъртый-тъ вѣкъ, кога-то лѣжеучители-тѣ съ свои-тѣ заблужденія наченвали да поврѣждаватъ въ мо-